

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

21 mai 2014*

„Procedură — Stabilirea cheltuielilor de judecată”

În cauza T-145/08 DEP,

Atlas Transport GmbH, cu sediul în Düsseldorf (Germania), reprezentată de U. Hildebrandt, de K. Schmidt-Hern, de B. Weichhaus și de A. Feutlinske, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI),

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Atlas Air, Inc., cu sediul în Wilmington, Delaware (Statele Unite), reprezentată de R. Dissmann, avocat,

având ca obiect o cerere de stabilire a cheltuielilor de judecată ca urmare a Hotărârii Tribunalului din 16 mai 2011, Atlas Transport/OAPI – Atlas Air (ATLAS) (T-145/08, Rep., p. II-2073),

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul M. Prek, președinte, doamna I. Labucka și domnul V. Kreuzschitz (raportor), judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

Ordonanță¹

[*omissis*]

* Limba de procedură: germana.

1 — Sunt redat numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de Tribunal.

În drept

Cu privire la competența Tribunalului

- 10 Cu titlu introductiv, trebuie să se stabilească dacă Tribunalul este competent să dispună asupra cererii intervenientei cu privire la cheltuielile de judecată pe care le-a efectuat în procedura în fața sa, în condițiile în care Curtea a obligat reclamanta la plata cheltuielilor de judecată în Ordonanța Atlas Transport/OAPI, punctul 3 de mai sus.
- 11 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolelor 137 și 184 din Regulamentul de procedură al Curții, precum și al articolului 87 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în hotărârea sau în ordonanța prin care se finalizează judecata se dispune cu privire la cheltuielile de judecată.
- 12 În speță, prin Ordonanța sa Atlas Transport/OAPI, punctul 3 de mai sus, Curtea a respins recursul formulat de recurentă și a obligat-o la plata cheltuielilor de judecată. Această obligație trebuie interpretată în sensul că privește numai cheltuielile de judecată din recurs. Astfel, prin respingerea recursului, Curtea nu a anulat decizia Tribunalului privind cheltuielile de judecată. Prin urmare, revine Tribunalului obligația de a aprecia care sunt sumele recuperabile în urma procedurii care s-a desfășurat în fața sa în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Atlas, punctul 3 de mai sus, și în care a intervenit respectiva parte (a se vedea în acest sens Ordonanța Curții din 17 noiembrie 2005, *Matratzen Concord/OAPI*, C-3/03 P-DEP, nepublicată în *Recueil*, punctele 2 și 12-14, și Ordonanța Curții din 11 ianuarie 2008, *CEF și CEF Holdings/Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied și Technische Unie*, C-105/04 P-DEP și C-113/04 P-DEP, nepublicată în *Recueil*, punctul 22).
- 13 Prin urmare, Tribunalul este competent să judece cererea de stabilire a cheltuielilor de judecată în procedura care s-a desfășurat în fața sa și care s-a finalizat prin Hotărârea ATLAS, punctul 3 de mai sus.

Cu privire la cheltuielile de judecată efectuate în cadrul procedurilor în fața diviziei de anulare și în fața camerei de recurs

- 14 După ce a prezentat tarifele orare ale persoanelor care au asistat-o în cursul diverselor proceduri, intervenienta indică numărul de ore efectuate de aceste persoane, precum și cheltuielile aferente procedurilor în fața diviziei de anulare și în fața camera de recurs. În total, aceste costuri se ridică la 83 261,48 euro. Reclamanta contestă caracterul recuperabil al acestor costuri pentru motivul că nu ar fi suficient de precizate.
- 15 Articolul 92 alineatul (1) din Regulamentul de procedură prevede:
- „În cazul în care cheltuielile recuperabile sunt contestate, Tribunalul se pronunță prin ordonanță, care nu este supusă niciunei căi de atac, la cererea părții interesate și după ascultarea observațiilor celeilalte părți.”
- 16 Articolul 136 alineatul (2) din Regulamentul de procedură stipulează că sunt considerate cheltuieli de judecată recuperabile „[c]heltuielile necesare efectuate de părți în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, precum și cheltuielile efectuate în vederea depunerii traducerilor memoriilor sau înscrisurilor în limba de procedură, prevăzute de articolul 131 alineatul (4) al doilea paragraf”.

- 17 În măsura în care cererea intervenientei privește cheltuielile pe care le-a efectuat în fața diviziei de anulare, reiese din articolul 136 alineatul (2) din Regulamentul de procedură că Tribunalul nu este competent să dispună cu privire la cheltuielile aferente procedurii în fața diviziei de anulare a OAPI. Prin urmare, cererea intervenientei trebuie declarată inadmisibilă în această privință [a se vedea în acest sens Ordonanța Tribunalului din 17 iulie 2012, Budějovický Budvar/OAPI – Anheuser-Busch (BUD), T-60/04 DEP-T-64/04 DEP, nepublicată în Repertoriu, punctul 9 și jurisprudența citată].
- 18 În măsura în care cererea intervenientei privește cheltuielile pe care le-a efectuat în fața camerei de recurs, trebuie amintit că, în temeiul articolului 81 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146) [devenit articolul 85 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)], partea care pierde într-o procedură în nulitate suportă taxele pretinse de cealaltă parte, precum și toate cheltuielile pretinse de aceasta indispensabile pentru desfășurarea procedurii, inclusiv cheltuielile de deplasare, de ședere și remunerația unui agent, a unei consilier sau a unui avocat, în limita tarifelor stabilite pentru fiecare categorie de cheltuieli, în condițiile prevăzute de regulamentul de punere în aplicare.
- 19 În temeiul articolului 81 alineatul (6) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 85 alineatul (6) din Regulamentul nr. 207/2009]:
- „[...] C]amera de recurs stabilește valoarea cheltuielilor de rambursat [...] în cazul în care aceste cheltuieli se limitează la taxele plătite la [OAPI] și la cheltuielile de reprezentare. În toate celelalte cazuri, grefa camerei de recurs [...] stabilește valoarea cheltuielilor de rambursat la cerere. Cererea este admisă numai atunci când este primită în termen de două luni de la data la care decizia care face obiectul cererii de fixare a cheltuielilor devine definitivă. Această valoare poate fi revizuită, prin cererea prezentată în termenul prevăzut, prin decizia [...] camerei de recurs.”
- 20 În speță, camera de recurs a respins calea de atac a reclamantei, fără să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată din procedura în fața sa. În aplicarea dispozițiilor citate anterior, intervenienta trebuia să depună o cerere la grefa camerei de recurs pentru a se stabili valoarea cheltuielilor de rambursat aferente procedurii în fața camerei de recurs.
- 21 Acțiunea în fața Tribunalului și recursul în fața Curții nu afectează această apreciere, din moment ce nici hotărârea Tribunalului, nici ordonanța Curții nu au repus în discuție legalitatea deciziei camerei de recurs. Cele două proceduri judiciare nu au făcut decât să amâne data la care a devenit definitivă decizia camerei de recurs care face obiectul cererii de stabilire a cheltuielilor.
- 22 În consecință, prin analogie cu situația în care nu se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată efectuate în fața camerei de recurs, întrucât camera de recurs a dispus cu privire la cheltuieli și decizia acesteia a rămas validă după respingerea acțiunii reclamantei în fața Tribunalului [a se vedea în acest sens Ordonanța Tribunalului din 6 martie 2013, Polsko-Amerykański dom inwestycyjny/OAPI – Pfizer (VIAGUARA), T-332/10 DEP, nepublicată în Repertoriu, punctele 61 și 62 și jurisprudența citată], Tribunalul nu trebuie să se pronunțe în speță cu privire la cheltuielile de judecată efectuate în fața camerei de recurs. Intervenienta era, astfel, obligată să solicite grefei camerei de recurs, în aplicarea articolului 85 alineatul (6) din Regulamentul nr. 207/2009, să stabilească cheltuielile de rambursat pentru procedura în fața acesteia în termen de două luni de la notificarea Ordonanței Atlas Air/Atlas Transport, punctul 8 de mai sus, prin care decizia camerei de recurs a devenit definitivă.
- 23 Pe de altă parte, Tribunalul observă că în memoriul său în intervenție în cadrul procedurii în fața sa, care s-a finalizat prin Hotărârea ATLAS, punctul 3 de mai sus, intervenienta a solicitat obligarea reclamantei la plata „cheltuielilor de judecată aferente procedurii, inclusiv [ale sale]”, în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură. Întrucât respectiva procedură era cea în fața

Tribunalului, acesta nu a putut să oblige reclamanta decât la cheltuielile de judecată efectuate în fața sa. Pentru același motiv, cererea intervenientei de obligare a reclamantei la plata cheltuielilor aferente procedurii în fața camerei de recurs trebuie respinsă.

[*omissis*]

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

dispune:

Cuantumul total al cheltuielilor de judecată pe care Atlas Transport GmbH trebuie să le ramburseze Atlas Air, Inc. se stabilește la 9 000 de euro.

Luxemburg, 21 mai 2014.

Grefier
E. Coulon

Președinte
M. Prek